
U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 grudnia 1994 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich
Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 listopada 1994 r. ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

w art. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

- "10) w art. 56 wyraz "dziesięciokrotnego" zastępuje się wyrazem "dwudziestokrotnego", a wyrazy "gospodarce uspołecznionej" zastępuje się wyrazami "sześciu podstawowych działach gospodarki narodowej".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

Uzasadnienie.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm ustawy z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej uznał za konieczne wprowadzenie do jej tekstu poprawki.

Poprawka ma na celu usunięcie błędnego zapisu dotyczącego sposobu wyliczania kar pieniężnych za naruszenie ustawy. W chwili obecnej pojęcie "średniej płacy w gospodarce społecznej" nie istnieje. Pozostawienie art. 56 nowelizowanej ustawy w formie uchwalonej przez Sejm RP spowoduje, że przepis ten ze względu na brak odniesienia do konkretnej kwoty przeciętnego wynagrodzenia będzie przepisem martwym.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

**w sprawie wniesienia do Sejmu projektu ustawy
o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych**

Na podstawie art.15 ust.1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym, Senat wnosi do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Jednocześnie upoważnia senatora Ryszarda Jarzembowskiego do reprezentowania stanowiska Senatu w dalszych pracach nad projektem.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych

Art. 1.

W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz.U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 10, poz. 36) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 w ust. 1 w lit. c kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
"d)w razie wybrania na stanowisko pracownika samorządowego.";
- 2) w art. 72 wyrazy "z wyjątkiem stanowisk zajmowanych z wyboru przez pracowników samorządowych," skreśla się.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Nowelizacja zmierza do wyeliminowania sprzeczności ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych z Ustawą Konstytucyjną.

Art. 67 ust. 2 Konstytucji postanawia o równych prawach obywateli m. in. bez względu na zawód, a art. 98 stanowi, że wojskowi mają wszystkie prawa wyborcze na równi z osobami cywilnymi. Ograniczenie praw osób wojskowych, wskazane w nowelizowanych artykułach, w zestawieniu z przepisami konstytucyjnymi dyskryminuje osoby wykonujące określony zawód. Konflikt ten ujawnia się po wyborach samorządowych 19 czerwca br., kiedy to osoby wojskowe były wybierane na stanowiska pracowników samorządowych (burmistrzów, prezydentów miast). Inicjatywa ta nie wywołuje skutków finansowych dla Skarbu Państwa.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 listopada 1994 r. ustawy o Najwyższej Izbie Kontroli, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 4:
  - a) w ust. 1 po wyrazach "Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji," dodaje się wyrazy "Krajowego Biura Wyborczego,"
  - b) w ust. 2:
    - po wyrazach "Na zlecenie Sejmu" dodaje się wyrazy "lub Senatu",
    - po wyrazach "Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji" dodaje się wyrazy "Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, Krajowego Biura Wyborczego",
  - c) w ust. 3 skreśla się wyrazy ", a Kancelarii Senatu na wniosek Senatu";
- 2) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Kontrola działalności jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 4 i 5, przeprowadzana jest pod względem legalności, rzetelności i gospodarności, a podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 6, tylko pod względem legalności i rzetelności.";
- 3) w art. 6:
  - a) w ust. 1 wyrazy "na zlecenie Sejmu lub jego organów" zastępuje się wyrazami "na zlecenie Sejmu, Senatu lub ich organów",
  - b) w ust. 2 wyraz "przedkłada" zastępuje się wyrazem "przedstawia";

- 4) w art. 7 w ust. 1:
  - a) w zdaniu wstępnym wyraz "przedkłada" zastępuje się wyrazem "przedstawia",
  - b) w pkt 3 wyrazy "Sejm lub jego organy" zastępuje się wyrazami "Sejm, Senat lub ich organy",
  - c) w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
    - "8) informacje o wynikającej z przeprowadzonych kontroli potrzebie dokonania niezbędnych zmian w systemie prawa.";
- 5) po art. 7 dodaje się nowy art. 7a w brzmieniu:

"Art. 7a. Najwyższa Izba Kontroli przedkłada Senatowi informacje o wynikach kontroli zleconych przez Senat lub jego organy oraz dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 7 i 8.";
- 6) w art. 8:
  - a) w ust. 1 wyrazy "na zlecenie Sejmu lub jego organów" zastępuje się wyrazami "na zlecenie Sejmu, Senatu lub ich organów",
  - b) w ust. 2:
    - wyraz "przedkładane" zastępuje się wyrazem "przedstawiane",
    - po wyrazie "Sejmowi" dodaje się wyrazy "oraz przedkładane Senatowi";
- 7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

"Art. 9. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli przedkładają:

  - 1) właściwym wojewodom i sejmikom samorządowym informacje o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności terenowych organów administracji rządowej,
  - 2) właściwym wojewodom, sejmikom samorządowym i radom gmin informacje o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności samorządu terytorialnego.";
- 8) w art. 10 w ust. 1 i 2 wyrazy "po przedłożeniu" zastępuje się wyrazami "po przedstawieniu";
- 9) w art. 16 w ust. 3 po wyrazach "jego śmierci" dodaje się wyrazy ", orzeczenia przez Trybunał Stanu utraty zajmowanego stanowiska";
- 10) w art. 17 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach "za popełnienie przestępstwa" dodaje się wyrazy "z winy umyślnej";

- 11) w art. 19 skreśla się wyrazy ", z wyjątkiem dodatkowej pracy w charakterze nauczyciela akademickiego w szkole wyższej";
- 12) art. 20 otrzymuje brzmienie:

"Art. 20. Prezes Najwyższej Izby Kontroli ma prawo uczestniczyć w posiedzeniach Sejmu, Senatu oraz w posiedzeniach Rady Ministrów.";
- 13) w art. 25 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Prezydium Sejmu może w statucie upoważnić Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do określania w drodze zarządzenia szczegółowej organizacji wewnętrznej jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli oraz ich właściwości, a także wprowadzania zmian w tym zakresie.";
- 14) w art. 43 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) obrońcy co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej lub prowadząc sprawę,";
- 15) w art. 63 w ust. 1 wyraz "informuje" zastępuje się wyrazami "może poinformować";
- 16) w art. 64:
  - a) w ust. 2:
    - wyrazy "przed przedłożeniem" zastępuje się wyrazami "przed przedstawieniem",
    - po wyrazie "Sejmowi" dodaje się wyrazy "oraz przed przedłożeniem Senatowi",
  - b) w ust. 3 po wyrazach "Na żądanie Sejmu," dodaje się wyraz "Senatu,";
- 17) w art. 98 wyrazy "podlega karze aresztu do 3 miesięcy albo karze grzywny" zastępuje się wyrazami "podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny";
- 18) w art. 100 wyrazy "do dnia 31 grudnia 1995 r." zastępuje się wyrazami "do dnia 31 grudnia 1999 r.";
- 19) w art. 101:
  - a) w ust. 1 i 2 wyrazy "niż 3 lata" zastępuje się wyrazami "niż 1 rok",
  - b) w ust. 3 wyrazy "3 lat" zastępuje się wyrazami "1 roku".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 17 listopada 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, Senat postanowił rozszerzyć katalog podmiotów uprawnionych do zlecenia przeprowadzania kontroli przez Najwyższą Izbę Kontroli i wprowadził szereg poprawek umożliwiających Senatowi i jego organom uruchamianie kontroli oraz regulujących obowiązki Najwyższej Izby Kontroli wobec Senatu.

Senat uznał za celowe wpisanie Krajowego Biura Wyborczego - jako dysponującego odrębną częścią budżetu - do katalogu organów spoza władzy wykonawczej, co do których zawężono zakres obligatoryjnej kontroli NIK. Należało także, zdaniem Senatu, rozszerzyć możliwość pełnej kontroli, ale na zlecenie Sejmu i Senatu na Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich i Krajowe Biuro Wyborcze.

Senat proponuje wpisanie sygnalizacji - o wynikającej z przeprowadzonych kontroli konieczności dokonania zmian w obowiązującym systemie prawa - jako obowiązku Najwyższej Izby Kontroli wobec Sejmu i Senatu.

Widząc potrzebę konieczności informowania obok wojewodów i sejmików samorządowych także rady gmin o wynikach ważniejszych kontroli dotyczących działalności samorządu terytorialnego, Senat zaproponował nowe brzmienie art. 9.

Senat uznał, że orzeczenie Trybunału Stanu o utracie zajmowanego stanowiska w wypadku uznania zawinionego popełnienia deliktu konstytucyjnego należy wpisać jako trzecią - obok śmierci i odwołania - przyczynę wygaśnięcia kadencji Prezesa Najwyższej Izby Kontroli przed jej upływem.

Senat proponuje zawężenie jednej z możliwości odwołania przez Sejm Prezesa NIK do wypadku skazania go prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.

Celowym jest, zdaniem Senatu, umożliwienie Prezesowi NIK określania w drodze zarządzenia szczegółowej organizacji wewnętrznej NIK na podstawie upoważnienia statutowego.

Zakres zawartego w art. 43 bezwzględneho zakazu dowodowego przesłuchiwania określonych świadków w postępowaniu kontrolnym jest, zdaniem Senatu, zbyt szeroki. Skutkiem przyjęcia takiego rozwiązania byłoby znaczne utrudnienie w zbieraniu dowodów i w wypełnianiu podstawowego zadania NIK, jakim jest wszechstronna kontrola.

Poprawka do art. 98 ma na celu prawidłowe oznaczenie kary wymierzanej za popełnienie wykroczenia określonego w tym przepisie karnym.

Senat uznał, za zbyt krótki, termin umożliwiający w okresie przejściowym przeprowadzanie kontroli działalności spółdzielni i ich organizacji, i zaproponował jego wydłużenie do 1999 r.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1994 r. ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w ust. 4 po wyrazach "Ministra Finansów" wyraz "i" zastępuje się przecinkiem, a po wyrazach "Narodowego Banku Polskiego" dodaje się wyrazy "i Związku Banków Polskich";
- 2) w art. 4 w ust. 3:
  - a) przed wyrazem "wniosek" dodaje się wyraz "uzgodniony",
  - b) po wyrazach "Narodowego Banku Polskiego" wyraz "i" zastępuje się przecinkiem, a po wyrazach "Ministra Finansów" dodaje się wyrazy "i Związku Banków Polskich";
- 3) po art. 4 dodaje się nowy art. 4a w brzmieniu:

"Art. 4a. 1. W celu wykupu wierzytelności banków, Fundusz utworzy spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, będącą jednoosobową spółką Funduszu.

  2. Do spółki, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu handlowego, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.
  3. Zarząd Funduszu pełni funkcję Rady Nadzorczej spółki.
  4. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, ustala:
    - 1) akt założycielski spółki,
    - 2) zasady wykupu i obrotu wierzytelnościami banków.

5. Spółka może nabywać wierzytelności banków do wysokości nie przekraczającej 25% kwoty środków pieniężnych gwarantowanych przez Fundusz w banku ubiegającym się o wykup jego wierzytelności przez spółkę.
  6. Zaangażowanie kapitałowe spółki w wykup wierzytelności jednego banku nie może przekroczyć 25% jej kapitału zakładowego.";
- 4) w art. 6:
- a) w ust. 1:
    - po wyrazie "wykształcenie" dodaje się wyraz "wyższe",
    - wyraz "zawodowe" zastępuje się wyrazem "bankowe",
  - b) w ust. 2 po wyrazach "Ministra Finansów" wyraz "i" zastępuje się przecinkiem, a po wyrazach "Narodowego Banku Polskiego" dodaje się wyrazy "i Związku Banków Polskich";
- 5) w art. 13 w ust. 4 i w art. 32 wyrazy "15 lutego 1993 r." zastępuje się wyrazami "15 lutego 1992 r.";
- 6) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach "art. 15 pkt 1" dodaje się wyrazy ",4 i 7 - pomniejszych o kwoty wydatków, o których mowa w ust. 5";
- 7) w art. 17 w ust. 1 po wyrazach "w drodze zarządzenia," dodaje się wyraz "szczególne";
- 8) art. 18 otrzymuje brzmienie:
- "Art. 18. Bankowy Fundusz Gwarancyjny zwolniony jest od podatku dochodowego od osób prawnych.";
- 9) w art. 25:
- a) w ust. 2 po wyrazach "ust. 3" dodaje się wyrazy "i 4",
  - b) w ust. 4 wyraz "ustalany" zastępuje się wyrazem "ustalana";

10) w art. 46 wyrazy "z zastrzeżeniem art. 47 pkt 3" zastępuje się wyrazami "z zastrzeżeniem art. 115 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r.- Prawo bankowe";

11) w art. 47:

a) w pkt 1:

- w art. 49 w pkt 1 po wyrazach "Polska Kasa Opieki S.A." wyraz "i" zastępuje się przecinkiem, a po wyrazach "Bank Gospodarki Żywnościowej S.A." dodaje się wyrazy "i zrzeszonych w nim bankach regionalnych oraz bankach spółdzielczych",
- w art. 49 w pkt 2 po wyrazach "do dnia 23 października 1990 r." dodaje się wyrazy "oraz z tytułu wkładów oszczędnościowych zgromadzonych na książeczkach przedpłat samochodowych",

b) w pkt 3:

- w art. 115 w pkt 1 wyrazy "ust. 1" zastępuje się wyrazami "§ 1",
- w art. 115 w pkt 3 po wyrazie "oszczędnościowych" dodaje się wyrazy "ulegają zaspokojeniu";

12) po art. 47 dodaje się nowy art. 47a w brzmieniu:

"Art. 47a. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz.U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369 oraz Nr 121, poz. 591) w art. 31 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy "30%" zastępuje się wyrazami "15%"."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, postanowił wprowadzić do jej tekstu poprawki dotyczące rozwiązań merytorycznych, oraz poprawki o charakterze legislacyjnym, naprawiające błędne zapisy.

Zdaniem Senatu obowiązki nałożone ustawą na banki wymagają poszerzenia kompetencji Związku Banków Polskich jako ich reprezentanta. Dlatego wnioski o: nadanie Funduszowi statutu (art. 3 ust. 4), określenie dodatkowych zadań pomocowych Funduszu (art. 4 ust. 3) oraz powołanie i odwołanie przewodniczącego Rady Funduszu (art. 6 ust. 2), powinny być uzgadniane również z tym Związkiem.

Zmiana do art. 4 ust. 3 ma na celu uściślenie istniejącego zapisu tak, aby z jego treści wynikało wprost, że wniosek, o którym mowa w tym przepisie, ma być wnioskiem uzgodnionym.

Senat uznał za celowe dodanie nowego artykułu określającego obowiązek powołania przez Fundusz spółki, o ustawowo określonych zadaniach. Powołanie tego rodzaju spółki uzasadnione jest wymogami restrukturyzacji, przede wszystkim potrzebą poprawy struktury aktywów banku, któremu ma być udzielona pomoc. Nadto stanowić będzie istotny instrument zarządzania aktywami, a po przez poprawę struktury bilansu banku ułatwić może uzyskanie z zewnątrz niezbędnego kapitału. Przepisy dotyczące obrotu wierzycielnościami banków pełnić mogą funkcję regulatora mechanizmów rynkowych ograniczającego ryzyko.

Waga zadań stojących przed Radą Funduszu i jej uprawnienia określone w przepisach ustawy, wymagają postawienia przed jej członkami wysokich wymogów kwalifikacyjnych. W związku z powyższym celowe są zmiany w art. 6 ust. 1, stanowiące, że członkowie Rady Funduszu powinni posiadać wykształcenie wyższe i doświadczenie bankowe.

Poprawki do art. 13 ust. 4 i art. 32 mają na celu naprawienie błędów, polegających na mylnym podaniu części tytułu (daty) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zmiana do art. 16 ust. 1 ma na celu rozszerzenie finansowania działań pomocowych Funduszu o środki pochodzące m.in. z bezzwrotnej pomocy zagranicznej. Finansowanie działalności pomocowej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wyłącznie ze środków pochodzących z opłat rocznych, wnoszonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania, grozi faktycznym ograniczeniem tej działalności. Senat uznał, że poszerzenie

źródeł finansowania działań pomocowych Funduszu pozwoli na urealnienie skutecznych działań restrukturyzacyjnych.

W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz.591), która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1995 r., przewidziano uprawnienia dla Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Papierów Wartościowych i Ministra Finansów, do określania szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych podmiotów (art. 81). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 jej przepisy stosowane będą m.in. do osób prawnych, z wyjątkiem Skarbu Państwa i Narodowego Banku Polskiego. W związku z powyższym Senat przyjął, że upoważnienie zawarte w art. 17 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym powinno dotyczyć szczególnych zasad rachunkowości Funduszu.

Zdaniem Senatu rozwiązanie przewidziane w art. 18 ustawy jest zbyt daleko idące. Nadanie nowego brzmienia art. 18 zmierza do tego, aby Bankowy Fundusz Gwarancyjny zwolniony był tylko z podatku dochodowego od osób prawnych, a nie ze wszystkich podatków.

W zmianie do znowelizowanego art. 49 pkt 1 Prawa bankowego Senat uznał za celowe poszerzenie kręgu podmiotów za które Skarb Państwa odpowiadał będzie z tytułu wkładów oszczędnościowych na które wystawiono dowody imienne, w zakresie przekraczającym kwoty gwarantowane przez Fundusz, o banki regionalne zrzeszone w Banku Gospodarki Żywnościowej S.A. oraz banki spółdzielcze.

Za uzasadnione uznane również zostało objęcie gwarancją Skarbu Państwa, w zakresie przekraczającym kwoty gwarantowane przez Fundusz, wkładów oszczędnościowych zgromadzonych na książeczkach przedpłat samochodowych (poprawka do znowelizowanego art. 49 pkt 2 Prawa bankowego).

Zważywszy na fakt, że banki objęte systemem gwarantowania poniosą koszty przewidziane w przepisach ustawy, zdaniem Senatu celowe jest dodanie artykułu nowelizującego ustawę o Narodowym Banku Polskim, stanowiącego o zmniejszeniu maksymalnej wysokości kwoty rezerwy obowiązkowej z 30% do 15%.

Pozostałe poprawki Senatu mają charakter legislacyjny.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1994 r. ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

"Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb kształtowania środków oraz limitów na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.";

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Prognozowane przeciętne wynagrodzenie oraz międzydziałowe relacje tego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej są corocznie, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 2, przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno - Gospodarczych, powołanej na podstawie odrębnych przepisów zwaną dalej "Trójstronną Komisją", z udziałem przedstawicieli organizacji związków zawodowych pracowników sfery budżetowej o zasięgu ogólnokrajowym.";

3) w art. 4 w ust. 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach "w terminie do" dodaje się wyraz "dnia";

4) w art. 4 w ust. 5 wyrazy "ust. 4" zastępuje się wyrazami "ust. 3";

-
- 5) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. W 1995 roku wzrost przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej będzie wyższy o co najmniej sześć punktów procentowych od planowanego w ustawie budżetowej średniorocznego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych i nie niższy od przewidywanego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w sferze przedsiębiorstw.";
- 6) w art. 5 w ust. 3 po wyrazach "towarów i usług konsumpcyjnych" dodaje się wyrazy "o co najmniej sześć punktów procentowych rocznie";
- 7) w art. 8 w ust. 1 wyrazy "art. 5 ust. 3" zastępuje się wyrazami "art. 5 ust. 4";
- 8) w art. 10 wyrazy "art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2" zastępuje się wyrazami "art. 7 ust. 2".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat po rozpatrzeniu ustawy o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw uznał za niezbędne wprowadzenie poprawek do tekstu tej ustawy. Znaczna część tych poprawek ma charakter redakcyjno-stylistyczny (zmiany zawarte w pkt 1, 2, 3, 4, 7, 8).

Senat proponując zmianę w pkt 5 zmierza do wprowadzenia mechanizmu łączącego wzrost przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej z planowanym wzrostem przeciętnego wynagrodzenia w sferze przedsiębiorstw.

Senat proponuje w zmianie zawartej w pkt 6 przyjęcie wzrostu prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w latach 1996-1998 w stopniu wyższym niż wskaźnik zmian cen towarów i usług konsumpcyjnych o co najmniej sześć punktów procentowych rocznie.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1994 r. ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 grudnia 1994 r.

w sprawie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 grudnia 1994 r. ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art.6 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

"3. Kierownik rejonowego urzędu pracy może, na mocy odpowiedniego porozumienia, część swoich uprawnień przekazać (delegować) na rzecz jednostek samorządu terytorialnego jako zadania zlecone";

2) w art. 7 w ust. 2 dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 1, a dotychczasowy pkt 1 oznacza się jako pkt 4;

3) w art. 8 w ust. 2 dotychczasowy pkt 4 oznacza się jako pkt 1, a dotychczasowy pkt 1 oznacza się jako pkt 4;

4) w art. 13 w ust. 3:

a) dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

"2) uzyskała w miesiącu dochód w wysokości połowy najniższego wynagrodzenia lub wyższy,"

b) dotychczasowe pkt 2 - 6 oznacza się jako pkt 3 - 7;

5) w art. 24:

a) po ust. 5 dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:

"6. W rejonach administracyjnych (gminach), które utraciły status rejonu zagrożonego szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, przepis

ust. 5 stosuje się odpowiednio przez okres 12 miesięcy od dnia utraty tego statusu.",

- b) dotychczasowe ust. 6 i 7 oznacza się jako ust. 7 i 8;
- 6) w art. 25:
- a) w ust. 8 wyrazy "wymienionych w art. 27 ust.1 pkt 1-3" zastępuje się wyrazami "wymienionych w art. 27 ust.1 pkt 1-4"
  - b) w ust. 11 wyrazy ", za który przysługuje zasiłek" skreśla się,
  - c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

"12. Osoba, która utraciła na okres nie dłuższy niż 180 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 23, uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku.";
- 7) w art. 27:
- 1) w ust. 1:
    - a) dodaje się nowy pkt 4 w brzmieniu:

"4) u ostatniego pracodawcy wypowiedział umowę o pracę albo umowa ta została rozwiązana na mocy porozumienia stron na jego wniosek. Nie dotyczy to rozwiązania umowy o pracę z powodu przeciwwskazań lekarskich do wykonywania dotychczasowej pracy, zmiany miejsca zamieszkania powodującego powstanie znacznej odległości od miejsca pracy albo innych ważnych i udokumentowanych przyczyn osobistych lub rodzinnych,"
    - b) dotychczasowy pkt. 4 oznacza się jako pkt 5,
  - 2) w ust. 2:
    - a) w pkt 1 wyrazy "pkt 1-3" zastępuje się wyrazami "pkt 1-4",
    - b) w pkt 2 wyrazy "pkt 4" zastępuje się wyrazami "pkt 5";
- 8) w art. 35:
- a) ust. 2 skreśla się,
  - b) w dotychczasowym ust. 4 w pkt 2 wyrazy "i 2" skreśla się,
  - c) dotychczasowe ust. 3 i 4 oznacza się jako ust. 2 i 3,
  - d) w nowym ust. 4 w pkt 1 wyrazy "w ust. 3" zastępuje się wyrazami "w ust. 2";
- 9) art. 68 otrzymuje brzmienie:

"Art. 68. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.z 1980 r. Nr 9, poz.26 i Nr 27, poz.111, z 1982 r. Nr 7, poz.55, Nr 45, poz.289, z 1983 r. Nr 41, poz.185, z 1984 r. Nr 34, poz.183; z 1986 r.Nr 47, poz.228, z 1987 r. Nr 21, poz.123, Nr 33, poz.186, z 1989 r. Nr 20, poz.107, z 1990 r. Nr 34, poz.201, z 1991 r. Nr 100, poz.442, Nr 119, poz.513) w art. 210 wyrazy "Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz" skreśla się, a po wyrazach "ubezpieczeń społecznych" skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy "oraz z zakresu zatrudnienia i bezrobocia.";

10) art. 73 otrzymuje brzmienie:

- "Art. 73.
1. Zasiłki, zasiłki szkoleniowe oraz inne świadczenia przyznane bezrobotnym przed dniem wejścia w życie ustawy wypłaca się nadal według dotychczas obowiązujących przepisów, z zastrzeżeniem ust. 2-4.
  2. Skrócenie okresu pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 25 ust. 8 może nastąpić jedynie, gdy przyczyny wymienione w art. 27 ust. 1 pkt 1-4 wystąpiły po dniu wejścia w życie ustawy.
  3. Zasiłek w wysokości określonej w art. 24 ust. 2 przysługuje absolwentom zarejestrowanym w rejonowym urzędzie pracy po dniu wejścia w życie ustawy.
  4. Prawo do zasiłku i innych świadczeń przewidzianych dla bezrobotnych ustaje z dniem utraty statusu bezrobotnego."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Rozpatrując akt prawny o tak wielkiej wadze społecznej i gospodarczej jak ustawa o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, Senat ograniczył zgłaszanie poprawek do niezbędnego minimum.

Przede wszystkim Senat uznał za konieczne uzupełnienie przepisów o regulacje dotyczące stanów faktycznych nie przewidzianych ustawą. Ich brak w praktyce stosowania ustawy mógł się okazać dotkliwy zarówno dla podmiotów objętych działaniem ustawy: bezrobotnych i poszukujących pracy jak i wykonawców zawartych w niej norm zwłaszcza urzędów pracy. Temu celowi mają służyć m.in. poprawki do art. 24, 25, 27 i 73. Ustawa nie uwzględniała np., że odebranie rejonowi administracyjnemu (gminie) statusu regionu zagrożonego szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym nie zmienia dolegliwości wynikających z bezrobocia dla poszczególnych osób, zwłaszcza zwalnianych grupowo przez zakłady pracy i że należy im co najmniej zagwarantować minimum świadczeń przez okres 12 miesięcy. Wypełnieniu tej luki ma służyć poprawka w art. 24.

Zawierając liczne przepisy ograniczające nadużycia w aferze świadczeń ustawa nie przewiduje konieczności sumowania okresów zasiłkowych wtedy, gdy przerwy w statusie bezrobotnego trwały krótko. Czyni temu zadość poprawka wniesiona w art. 25, w dodanym ust. 12.

Poprawka dokonana w art. 27 ma zapobiec zaliczaniu do grona bezrobotnych osób, które same zwolniły się z pracy unikając w ten sposób jedynie wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę. Senat zastrzegł jednak, że jeśli zwolnienie się pracownika z poprzedniej pracy było podyktowane ważnymi i udokumentowanymi przez niego względami - nie dotkną go negatywne skutki w ustawie przewidziane.

Senat uznał też za konieczne nadanie normom ustawy możliwie największej jasności i uniknięcie w ten sposób problemów interpretacyjnych w praktyce jej stosowania. Służą temu m.in. poprawki do art. 7 i 13.

Wśród poprawek usuwających wątpliwości interpretacyjne jest poprawka do art. 13 ust. 3. Wprawdzie w drodze interpretacji logicznej art. 26 ust. 1 przez przeciwieństwo można dojść do właściwych wniosków, jednakże przedmiotowa ustawa przeznaczona jest dla bardzo szerokiego kręgu podmiotów i powinna być powszechnie zrozumiała i możliwie prosta.

Senat uznał też za niezbędne poprawienie w ustawie regulacji w brzmieniu od dawna zmodyfikowanym (art. 68).

Senat dokonał poprawek w ustawie w przekonaniu, że jej redakcja powinna gwarantować możliwie największą trwałość tego ważnego aktu.